

Arrest

nr. 43 180 van 10 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 januari 2006 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 november 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 november 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 22 december 2009.

1.3. Op 2 februari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 februari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U zou geboren zijn in Bagdad op 01/06/1989. Uw vader zou van Arabische origine zijn en uw moeder van Koerdische origine. U zou gans uw leven in hetzelfde huis in Bagdad hebben gewoond met uw vader, moeder en uw broer. Eind 2005 zou u, samen met uw moeder (O.V. 5.865.430) en broer, Irak hebben verlaten omdat er problemen waren met uw vader. Op 13/01/2006 vroeg uw moeder asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U werd op dat moment, als minderjarige, ingeschreven op de bijlage 26 van uw moeder. Op 10 september 2008 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het door uw moeder ingestelde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 17 november 2008 verworpen. Op 3 november 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op uw eigen naam omdat u ondertussen meerderjarig was geworden. Ook uw moeder vroeg dezelfde dag opnieuw asiel aan. U baseert uw asielaanvraag op de nieuwe elementen die uw moeder voorlegt, namelijk haar paspoort en haar huwelijksakte, die moeten bewijzen dat jullie afkomstig zijn uit Bagdad. U legt zelf geen eigen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag volledig baseert op de vluchtmotieven ingeroepen door uw moeder. U blijft erbij dat u afkomstig bent van Bagdad en dat u Irak hebt verlaten samen met uw moeder en broer omwille van de problemen met uw vader (CGVS, 22/12/09, p. 6, p. 10). Uzelf zou in Irak geen andere problemen hebben gekend (CGVS, 22/12/09, p. 6, p. 9). U hebt uitdrukkelijk verklaard dat u gans uw leven bij uw moeder hebt gewoond, dat u samen Irak hebt verlaten en altijd samen bent geweest tijdens de reis naar België (CGVS, 22/12/09, p. 3, 4).

Er dient te worden vastgesteld dat de eerste asielaanvraag van uw moeder, waarbij u op de bijlage 26 was ingeschreven en in het kader waarvan u verklaringen hebt afgelegd op het Commissariaat-generaal (CGVS; 30/07/2008), werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien het ongeloofwaardige karakter van jullie beweerde afkomst uit Bagdad en daarmee samenhangend de vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben afgespeeld. Het ingestelde beroep tegen deze beslissing, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Verder moet worden vastgesteld dat de nieuwe elementen die uw moeder heeft voorgelegd bij haar tweede asielaanvraag van 03 november 2009, namelijk haar paspoort en huwelijkscontract, niet in staat waren de appreciatie van haar eerste asielaanvraag in positieve zin om te buigen. De tweede asielaanvraag van uw moeder werd bijgevolg afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er alsnog geen geloof kon worden gehecht aan haar afkomst uit Bagdad.

U hebt verklaard dat u gans uw leven bij uw moeder in Bagdad hebt gewoond. Bovendien werd er, tijdens de eerste asielprocedure van uw moeder, ook in uw hoofde een manifest gebrek aan kennis van het Arabisch en aan essentiële kennis over Bagdad en Irak vastgesteld (zie beslissing Commissariaat-generaal dd.10 september 2008 en arrest van de Raad voor Vreemdelingbetwistingen RVV 31.790). Bovendien legt u geen enkel document neer ter staving van uw identiteit of uw herkomst uit Irak. Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in slaagt uw beweerde herkomst uit Bagdad aannemelijk te maken.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit Bagdad, zijn ook de vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben afgespeeld niet geloofwaardig.

Gezien het voorgaande dient er te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De status van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming kan u worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De beroepen van verzoeker en zijn moeder B. K. A. (RVV 51 074) werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld. Uit de gegevens van het dossier blijkt immers dat verzoeker zijn aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van zijn moeder B. K. A. en hijzelf geen eigen motieven inroept. De samenhang blijkt tevens uit het verzoekschrift, waar verzoeker zich beperkt tot het louter hernemen van de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift van zijn moeder.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest 43 179 van 10 mei 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van B. K. A. verworpen. In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat zij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin zij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar vrees voor vervolging steunt op dezelfde motieven zoals aangehaald in het kader van haar eerste asielaanvraag, met name problemen met haar echtgenoot, die haar jarenlang zou hebben mishandeld en in huis zou hebben opgesloten.

Verzoeksters eerste asielaanvraag werd verworpen omdat (i) de door haar neergelegde identiteitskaart en het neergelegde nationaliteitsbewijs na verificatie door de Federale Politie niet authentiek bleken te zijn, (ii) zij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de vraag of zij al dan niet reeds eerder het huis had verlaten gedurende de twintig jaar van haar opsluiting, over de omstandigheden van het bezoek van haar vriendin en aangaande de weinige middelen – radio en tv – via dewelke zij in contact zou hebben gestaan met de buitenwereld, (iii) verzoeksters verklaringen omtrent haar opsluiting niet kunnen worden gerijmd met de verklaringen van haar zoon, dewelke samen met haar opgesloten zou zijn geweest, (iv) verzoekster, daargelaten haar bewering dat zij niet communiceerde met haar man en mede in acht genomen dat zij verklaarde wel over radio en/of televisie te beschikken, geen afdoende verklaring biedt voor haar gebrekkige kennis omtrent bekende Baathpersonaliteiten uit Bagdad, de scholen die in haar wijk zijn gelegen, de bevolkingsgroepen in haar wijk, de militie die aldaar de macht heeft, concrete incidenten die zich in Bagdad hebben voorgedaan, de Groene of Internationale Zone en de ligging van de wijk Washash, waar haar vriendin woonde en waar zij zich voor haar vertrek zou hebben schuilgehouden, (v) zij tevens een gebrekkige kennis vertoonde aangaande de vraag welke van de wijken die zij opsomde het dichtste bij haar wijk lag, de ligging van haar wijk ten aanzien van de Tigris, de ligging van het gemeentehuis in haar wijk, het adres van haar ouderlijke huis, de ligging van het kantoor van haar man, de telefooncode van Bagdad, de radiozenders in Bagdad, de ligging van het Nofuz kantoor en het bureau van burgerlijke stand, de grote Arabische stammen in Bagdad, de vraag of er al dan niet een kerk was in haar wijk, de eigenaars van de timmermanszaken in haar buurt, de namen van de moskeeën in haar wijk, de plaatsen waar de Britse en Amerikaanse soldaten zich bevinden, de gevangenen in Bagdad, de vraag of de Amerikanen al dan niet een basis hadden in haar wijk en de namen van haar bureaus, (vi) ook in hoofde van verzoeksters zoon, die gedurende drie jaren te voet naar school ging en verklaarde ook na zijn studies nog af en toe buiten te zijn geweest, een manifest gebrek aan kennis werd vastgesteld omtrent het Arabisch, in acht genomen verzoekers verklaringen dat hij gedurende drie jaar naar school zou zijn geweest en er daar les werd gegeven in het Arabisch, zijn volledige adres, meerbepaald de straat en het huisnummer, de namen van vriendjes op school of mensen waar hij goed mee overeenkwam, de woonplaats van de enige persoon die hij wel kon noemen, de radiokanalen in Bagdad, de naam van de partij van Saddam Hoessein, de provincies van Irak, de munteenheid in Irak, de ligging van zijn wijk, de wijken en straten in de buurt, de gebouwen in zijn wijk en andere wijken in Bagdad, (vii) het ter terechtzitting neergelegde attest van woonst, dat werd opgesteld op 11/12/2007, gelet op haar verklaringen hieromtrent, niet te verzoenen is met verzoeksters vertrek in december 2005 en aankomst in België in januari 2006. Op grond van deze vaststellingen concludeerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters afkomst uit Bagdad, noch aan de problemen die zich aldaar zouden hebben voorgedaan.

Zo verzoekster meent dat haar nieuwe asielaanvraag op haar eigen merites dient te worden onderzocht en dat het niet is omdat de eerste asielaanvraag werd afgewezen dat automatisch de tweede ook ongegrond zou zijn, wijst de Raad erop dat verzoeksters tweede asielaanvraag gesteund is op dezelfde elementen die in het kader van haar eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot de eerste asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen

werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.3. Ter staving van huidige asielaanvraag legt verzoekster haar paspoort en huwelijkscontract neer, aan de hand van welke documenten zij tracht aan te tonen dat zij wel degelijk afkomstig is uit Bagdad. Zoals terecht wordt geoordeeld in de bestreden beslissing, vermogen deze documenten niet alsnog een ander licht te werpen op de feiten aangehaald tijdens haar eerste asielaanvraag zodat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar vluchtmotieven en haar voorgehouden afkomst uit Bagdad onverminderd overeind blijft.

In de bestreden beslissing wordt immers met reden gesteld dat verzoekster bij haar vorige asielaanvraag vervalste identiteitsdocumenten heeft voorgelegd, hetgeen ernstige vragen doet rijzen betreffende de authenticiteit van de stukken die zij heden voorlegt, temeer daar beide documenten zijn uitgevaardigd nadat verzoekster reeds in België verbleef en niet door haarzelf maar door derden zijn opgehaald bij de bevoegde instanties zodat het de vraag is wat de waarde hiervan is. Met betrekking tot het paspoort wordt bovendien terecht opgemerkt dat dit stuk geen uitspraak doet over verzoeksters beweerde verblijf in Bagdad en hiervan derhalve geen bewijs vormt. Verder merkt de Commissaris-generaal op dat de vaststelling dat verzoekster het paspoort in kwestie zou hebben verkregen op basis van de valse documenten die zij heeft voorgelegd bij haar eerste asielaanvraag, nog meer bedenkingen doet rijzen bij de bewijswaarde van het paspoort. Ook met betrekking tot het door verzoekster bijgebrachte huwelijkscontract maakt de Commissaris-generaal de pertinente opmerking dat dit document op geen enkele manier uitspraak doet over verzoeksters verblijfplaats en derhalve niet vermag te bewijzen dat zij wel degelijk gans haar leven in Bagdad heeft gewoond.

Met het betoog in het verzoekschrift dat zij ervan overtuigd is dat haar paspoort en haar huwelijkscontract wel degelijk echt zijn, dat haar is verzekerd dat zij bij de bevoegde Irakese instanties zijn afgehaald en dat het dus niet opgaat zonder deskundig onderzoek aan de echtheid ervan te twifelen, dat het feit dat niet verzoekster zelf maar anderen deze documenten voor haar in Irak bij de bevoegde instanties hebben verkregen op zich geen aanwijzing is voor het feit dat ze vals zouden zijn en dat het feit dat haar identiteitskaart en nationaliteitsbewijs vals zouden zijn niet tot gevolg heeft dat ook haar paspoort vals zou zijn aangezien het paspoort wordt uitgereikt na controle van de gegevens van bevolking en burgerlijke stand in Bagdad en niet enkel en alleen op grond van voorlegging van documenten, slaagt verzoekster er geenszins in plausibele argumenten aan te brengen die de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing kunnen ontkrachten. Verzoekster blijkt er overigens ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden onzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De Commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde onzeggen. Zo kunnen voorgelegde documenten slechts in aanmerking worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Daarenboven gaat verzoekster met haar argumentatie voorbij aan de pertinente opmerking in de bestreden beslissing dat noch het paspoort noch de huwelijksakte uitspraak doet over verzoeksters verblijfplaats en deze stukken derhalve geen bewijs vormen van haar beweerde verblijf in Bagdad tot 2005.

2.4. Verzoekster wijst erop dat internationaal wordt erkend dat een terugkeer naar Centraal-Irak een ernstige bedreiging inhoudt van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld omwille van het binnenlands gewapend conflict dat er heerst overeenkomstig artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Zij vraagt om die reden in ondergeschikte orde haar het statuut van subsidiaire beschermde toe te kennen.

De aanvrager van de subsidiaire bescherming kan wat betreft de vraag of hij/zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn/haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende haar afkomst uit Bagdad heeft verzoekster zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk gemaakt. Dienvolgens dient aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus te worden onzegd.

2.5. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoekster weerlegt de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet en zij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch toont zij aan dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS